

Internasjonalen (norsk bokmål)

Opp, alle jordens bundne trelle!
Opp I, som sulten knuget har!
Nå drønner det av rettens velde,
til siste kamp det gjøres klar.
Alt det gamle vi med jorden jevner:
Opp slaver, nå til frihet frem!
Vi intet var, men alt vi evner,
til rydning for vårt samfunnshjem

I høyden vi ei frelse venter
hos guder eller fyrsters flokk.
Nei, selv i samling vi den henter:
i fellesskap vi vinner nok.
Alt det stjålne tilbake vi krever,
og for vår ånd et frihets vern!
Vår egen hammer selv vi hever,
og slår, mens vi har varme jern.

Imot oss statens lover bøyes,
av skatter blir vi tynget ned.
Og fri for plikt den rike føyes;
mens ringhets rett ei finner sted.
Lenge nok vi ligget har i støvet:
Vi stiller likhets krav mot rov.
Mot alle retten skal bli øvet,
slik vil vi ha vårt samfunns lov.

De fyrster har oss slemt bedraget,
Fred mellom oss, foruten svik!-
Mot tyranni vi retter slaget,
mot krigen selv vi fører krig!
Kast geværet, la rekkene brytes!
Deres helter vi slett ikke er.
Og mordbud ikke mer skal lydes,
på brødre vi ei skyter mer.

Arbeider, bonde, våre hæere
de største er, som stevner frem!

Vår arvedel skal jorden være,
vi sammen bygge vil vårt hjem.
Som av rovdyr vårt blod er blitt
suget,
men endelig slår vi dem ned.-
Og mørket, som så tungt oss
knuget,
gir plass for solens lys og fred

Så samles vi på valen,
seiren, vet vi, at vi får!
Og Internasjonalen
skal få sin folkevår!

Olav Kringen (1867-1951) 1904

Ta hverandre i handa og hold

Vi har gått under faner og flagg
på en lang vei fra natt imot dag.
Hån og spott har vi tålt,
men vår styrke ble målt
var vi sterkest - vi kjemper i lag.

Det har hendt våre rekker ble brutt
av soldater med kuler og krutt.
Men vår mannsterke hær
med de brukne gevær
sto som fjell, og de seiret til slutt.

Mang en bauta vil stå uten navn
reist av tårer, av sult og av savn
over kvinner med mot
som var stamme og rot
for et mai-løv som vi fikk i favn.

Det fins de som har snudd seg og
gått,
som tror frihet er no´ man har fått.
De vil smi for seg selv,
tror på evner og hell,
slike folk har vår framtid forrådt.

Nei, nå gjelder det mere enn før!
For hvis samholdet rakner og dør,
venter fiender nok
som vil splitte vår flokk.
Og vår flamme blir aske og glør

Du skal synge, men aldri i moll!
Du skal kjempe, men aldri med
vold!
Tusener støtter vår sak
så vær stolt og stå rak!
Ta hverandre i handa - og hold.

Tekst og melodi: Stein Ove Berg

Elinors vise

Ta kampen for
eit varmt samfunn

Ka e det som æ drømme om
at æ en dag ska våkne opp å vite,
at arbeidet æ leve med,
e mykje mykje meir enn det å slite.

Æ drømme om å være fri
i lag med alle folkan som æ like.
Æ drømme om ei anna tid
da ingen folk e fattige og rike.

Æ drømme om at alle dæm
som trekke garnan langt der utpå
sjyen
skal få ei bedre tid i lag med dæm
som jobbe skift på en fabrikk i
byen.

Og dæm som har en liten gård,
nån kyr og ei gjeld dem ikkje klare.
Æ drømme at dæm får en vår
dæm bruke te nå' meir enn det å
spare.

Æ drømme at vi får en vår
da undertrækkinga på jorda stanse.
Ei ny tid kommer sjøl om fjellan
står,
og det bli like fint å jobbe som å
danse.

Tekst: Klaus Hagerup
Melodi: Sverre Kjelsberg